

Szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus

(Czyt. Dz 10,34a. 37-43; Ps 118; Kol 3,1-4; Ew. J 20,1-9)

**Drodzy Bracia w kapłaństwie,
Wielebne Siostry i Bracia zakonni,
Umilowani Diecezjanie,**

1. Doświadczenie pustego grobu

Przeżyliśmy Wielki Post, który był dla nas czasem modlitwy, troski o drugiego człowieka i osobistych wyrzeczeń. Dla wielu z nas poruszające były nabożeństwa poświęcone ostatnim dniom Jezusa Chrystusa, ukazujące Jego poníženie, mękę, śmierć i pusty grób. Triduum Paschalne ukazało ogrom miłosierdzia Bożego względem nas w najgorszym scenariuszu ostatnich dni życia Jezusa na ziemi. Gdy Jezus, skazany niewinnie, umierał na krzyżu, towarzyszyły Mu wielkie znaki: „...mrok ogarnął całą ziemię (...). Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek” (Łk 23,44-45). Jednak grób, do którego złożono Jezusa Chrystusa, nie pozostał milczący i zamknięty na zawsze. Jak słyszeliśmy przed chwilą: „Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu”. Gdy pobiegła do uczniów z tą nowiną, wówczas Szymon Piotr i drugi uczeń udali się czym prędzej do grobu. Uczniowie wcześniej słyszeli od Jezusa, że będzie On skazany na śmierć, będzie cierpiał, umrze i zmartwychwstanie dnia trzeciego. Wtedy jednak nie dawali Mu wiary, ponieważ – jak napisał Jan apostoł – „nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych” (J 20,9). Jednak, kiedy weszli do wnętrza grobu i ujrzeli leżące płótna, wtedy uwierzyli.

2. Umocnieni Duchem Świętym

W rozmowie z apostołami – którą opisał ewangelista Marek – Jezus przestrzegał ich przed kwasem faryzeuszy i Heroda, którzy wątpili w Jezusa i obłudnie domagali się od Niego

dodatkowych znaków. Apostołowie, słysząc te słowa Jezusa, zaczęli rozprawiać między sobą, że nie mają chleba. „Jezus zauważył to i rzekł im: «Jeszcze nie pojmujecie i nie rozumiecie, tak otępiały macie umysł? Macie oczy, a nie widzicie, macie uszy, a nie słyszycie»” (Mk 8,18). Ta reprimenda może dotyczyć również i nas. My też niekiedy, słuchając słów Jezusa Chrystusa, zachowujemy się jak apostołowie, którzy nie potrafili pojąć tajemnicy Wieczernika, gestu łamania chleba ani umycia nóg. Nie byli w stanie trwać na modlitwie razem z Jezusem w Ogrodzie Oliwnym, a po aresztowaniu Mistrza bojaźliwie uciekli. Z niedowierzaniem przyjęli wiadomość, że ten, który miał wybawić Izraela, został ubiczowany, skazany na śmierć, a następnie ukrzyżowany. Gdy po zmartwychwstaniu Chrystus spotkał się z przerażonymi apostołami i przekonywał ich, że umarł i zmartwychwstał. Oni uwierzyli, ponieważ Go ujrzeli. Jeden z nich, Tomasz, nie był obecny na spotkaniu i gdy mu powiedziano: „Widzieliśmy Pana!” – odparł: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę” (J 20,25). Wahania uczniów odnośnie do zmartwychwstania Jezusa Chrystusa ustały, kiedy zstąpił na nich Duch Święty. Wówczas opuścili Wieczernik i jako wiarygodni świadkowie odważnie głosili światu prawdę, że Jezus jest Panem, i że Bóg wskrzesił Go z martwych.

3. Patrzyć w górę

W drugim czytaniu Paweł apostoł zachęca nas, by szukać tego, „co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadający po prawicy Boga. Dążcie do tego – napisał – co w górze, nie do tego, co na ziemi”. To wezwanie św. Pawła potrzebne było wiernym już w początkach chrześcijaństwa. Niektórzy z nich zabiegali jedynie o sprawy doczesne, próbując z przekonaniem budować swoisty „raj na ziemi”. Dlatego apostoł skierował do nich słowa upomnienia: „Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania” (1Kor 15,19). Wiara w zmartwychwstanie odrywa nasz wzrok od spraw doczesnych i pozwala z nadzieją patrzeć na rzeczywistość nadprzyrodzoną. Przypomina, że nasze ziemskie życie nie kończy się w momencie śmierci, ale jest ukierunkowane na wyższy cel. Z tego też powodu przeżywanie paschalnej radości przypomina nam o fundamentalnym powołaniu do świętości oraz ukierunkowuje nas na życie wieczne z Bogiem. Zawsze są potrzebne osoby, które o tym zaświadczą. Przypomną one o kresie ziemskiego życia człowieka i o niebie. Tak jak apostołowie, i my również nie potrafimy tego zrobić własnymi siłami. Uświadamiamy sobie rolę i znaczenie Ducha

Świętego. Bowiem tylko w mocy Bożego Ducha możemy dawać odważne świadectwo wobec świata, że zmartwychwstały Pan żyje, jest obecny, działa wśród nas i w nas.

4. Radość zmartwychwstania

Bracia i Siostry, wołanie „Chrystus prawdziwie zmartwychwstał! Alleluja!”, rozbrzmiewa dziś we wszystkich kościołach i kaplicach. Prawda o zmartwychwstaniu Chrystusa daje nam powód do nadziei i radości. Dlatego śpiewamy wraz z psalmistą: „W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy”. Tą dobrą nowiną i radością dzielę się z każdym z Was. Po raz kolejny, dzięki liturgicznemu przeżyciu Triduum Paschalnego, stajemy w centrum wydarzeń zbawczych: męki, śmierci i zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. Z powodu zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią, piekłem i szatanem radosne *Alleluja!* rozbrzmiewa nie tylko w świątyniach, ale w wielu domach na świecie. W ten sposób wielbimy naszego Boga. Święta Wielkanocne wprowadzają nas przez wiarę w misterium paschalne, które wskazuje nam drogę przejścia Boga przez całe ziemskie życie ludzkie – aż do wieczności. W ten sposób święto to staje się naszym szczególnym i osobistym spotkaniem ze zmartwychwstałym Chrystusem, „który – jak napisał Paweł apostoł – nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala” (Hbr 12, 2).

5. Świadek zmartwychwstania

Wiernym świadkiem zmartwychwstałego Chrystusa, który swoim życiem i nauczaniem głosił niestrudzenie całemu światu Dobrą Nowinę o zbawieniu człowieka, był św. Jan Paweł II. Nie bez powodu wspominamy papieża Polaka, ponieważ dwadzieścia lat temu, 10 czerwca 1999 roku, przybył on do Drohiczyzna, aby przypomnieć o najważniejszym przykazaniu, jakim jest przykazanie miłości, oraz modlić się o jedność chrześcijan. Wielu diecezjan z pewnością uczestniczyło w tym historycznym wydarzeniu. Być może pamiętamy słowa, które skierował do nas: „Miłość jest jedyną siłą, która otwiera serca na słowa Jezusa i na łaskę Odkupienia. Jest jedyną siłą zdolną do tego, by nas skłonić do dzielenia się po bratersku tym wszystkim, czym jesteśmy i co mamy z woli Chrystusa. Ona jest potężnym bodźcem do dialogu, w którym słuchamy siebie i poznajemy siebie wzajemnie. Miłość otwiera na drugiego człowieka, stając się tym samym podstawą ludzkich relacji. Uzdalnia do przekraczania bariery własnych słabości i uprzedzeń”. Ojciec Święty – autor tych niezwykle głębokich słów – zaświadczył o nich całym swoim życiem. On, który wybaczył zamachowcy. On, który w swej słabości, w ostatnich dniach swego życia, uczestnicząc w drodze krzyżowej w swym fotelu, przytulił krzyż Chrystusowy do serca jak żywą istotę. Zaufał do końca

Miłości Ukrzyżowanej. Od samego początku staramy się upamiętnić pobyt papieża Polaka w stolicy naszej diecezji. W tym roku, w dwudziestą rocznicę nabożeństwa ekumenicznego, spotkamy się w Drohiczynie – w sobotę, 8 czerwca – na „Dniu wspólnoty wspólnot ze św. Janem Pawłem II”. Punktem centralnym będzie Eucharystia o godz. 12.00. Natomiast każda parafia będzie wspominać uroczyście to wydarzenie w poniedziałek, 10 czerwca, gromadząc się u siebie przy krzyżu pobłogosławionym przez Ojca Świętego.

6. Życzenia

Drodzy Bracia i Siostry! Sekwencja Wielkanocna, którą dziś śpiewamy, w zwięzły sposób wyraża głębię Świąt Paschalnych: „Odkupił swe owce Baranek bez skazy, pojednał nas z Ojcem i zmył grzechów zmazy”. Ten radosny, paschalny czas uzmysławia nam prawdę o zbawczym działaniu Boga, który posłał na świat swego Syna, aby Ten zbawił każdego człowieka przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Prawda ta jest źródłem wielkiej radości, którą pragniemy się dzielić. W tym też duchu proszę przyjąć życzenia wielkanocne. Niech zmartwychwstały Chrystus napęlnia bogactwem swoich darów i łask, abyśmy umocnieni Jego obecnością, byli autentycznymi świadkami zmartwychwstania. Wszystkim Diecezjanom oraz Gościom na czas świąt wielkanocnej radości udzielam pasterskiego błogosławieństwa: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Amen.

+ *Tadeusz Pikus*
Biskup Diecezji Drohiczyńskiej

Kuria Diecezjalna
Kościelna 10
17-312 Drohiczyn

Drohiczyn, 5 kwietnia 2019 r.
L. 308/2019

Zarządzenie: Niniejszy *List pasterski Biskupa Diecezji Drohiczyńskiej* należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach naszej diecezji w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego – 21 kwietnia 2019 r.

Ks. dr Zbigniew Rostkowski
Wikariusz Generalny